

vilde have en Udvikling af Fodfolket, at man vilde have en Udvikling af Kystforsvaret, og at man vilde have en Udvikling af Flaaden. Flaaden talte jeg nu ikke om, saa det skal jeg lade ligge i Dag. Men det lød jo saa ligefremt: Det var Principperne: En Udvikling af Fodfolket, en Udvikling af Kystforsvaret og en Udvikling af Flaaden, og det er det, vi have naaet. Som om der aldrig kunde være Tale om, hvor stor den Udvikling skulde være, hvor langt man skulde blive ved! Som om der ikke var nogen Grænse for, hvor mange Batailloner man skulde have, og hvor mange Fæstningsanlæg man skulde have, noget Spørgsmaal om, hvor Bataillonerne skulde ligge, og hvor Fæstningsanlægene skulde ligge. Nej, Princippet var reddet: Man vilde have en Udvikling af Hæren. Og saa finder den højtærede Forsvarsminister, at derved har han bragt Overensstemmelse mellem Forsvarskommissionens Flertals 42 Batailloner og hans eget Forslags 52, for det er dog ikke andet end en Udvikling af Fodfolket.

Paa samme Maade gik det med Hensyn til Kystforsvaret. Naar jeg har nævnt, at Forsvarskommissionens Flertal ikke havde Fløjforter, hvorimod den højtærede Ministers Forslag har saadanne, ja, saa gaar det ind under, at det er Princippet, det er Kystforsvaret, man vil udvikle. Det maa ogsaa indrømmes, at det er en Udvikling af Kystforsvaret, men det er dog noget, som ikke er i Overensstemmelse med det, Forsvarskommissionens Flertal havde, og det er mere.

Jeg gjorde ogsaa den Betragtning gældende, at den Maade, hvorpaa den højtærede Forsvarsminister vil ordne det Militærvæsen, han foreslaar, viser, at dette Militærvæsen har en anden Karakter end det Militærvæsen, Forsvarskommissionens Flertal stillede Forslag om, derved, at det ganske særlig koncentrerer paa Sjælland. Man faar nu i Stedet for 26 Batailloner lagt 36 Batailloner Fodfolk paa Sjælland. Og ikke alene koncentrerer Forsvaret paa Sjælland, men det søger sin stærkeste Koncentration ind mod København, først derved, at Kystforsvaret forøges med de to Fløjforter, og dernæst ved, at man samler alt herinde saa nær som paa nogen Maade muligt, fordi hele Planen gaar ud paa, som Bahnsons i sin Tid, at Jylland og Fyn maa opgives, og Sjælland kan ikke forsvares, men det er ved København, den sidste Kamp skal staa.

Lad mig hertil gøre den Bemærkning, som jeg ikke fremsatte forleden Dag —

jeg mente, den behøvedes ikke for at vise Forskellen mellem de to Forslag —, at Forsvarskommissionens Flertals Forslag om et Kystforsvar kun krævede 3½ Mill. Kr., hvorimod den højtærede Forsvarsministers Forslag nu kræver 5 Mill. Kr. Ja, den højtærede Minister kan sige: Vi ville en Udvikling af Kystforsvaret, og Princippet er holdt. Ganske vist, der gaar 1½ Mill. Kr. mere til, men det kan jo være, at det ikke kommer saa nøje an paa det for den højtærede Forsvarsminister, naar blot hans Princip om en Udvikling af Kystforsvaret bliver holdt. Jeg vil netop vise, at man er gaaet langt videre i de Principper, som den højtærede Forsvarsminister nu er kommen ind paa og bleven saa fast i.

Og med Hensyn til Bekostningen er Forholdet det, at Forsvarskommissionens Flertal opgiver i sin Betænkning — det staar Side 16 og 17, hvis ærede Medlemmer have Lyst til at se det — Merudgiften saaledes, at den for Hærens Vedkommende bliver 300,000 Kr. og for Flaadens 1,400,000 Kr. Naar det bliver lagt sammen — paa den rigtige Maade vel at mærke — bliver det 1,700,000 Kr. Den højtærede Forsvarsminister opgav i Onsdags, da han talte om de forøgede aarlige Udgifter ved den af ham foreslaaede Ordning, at de vilde blive først noget over 2 Mill. Kr. mere end nu, dernæst 2,250,000 Kr. eller op imod 2,300,000 Kr. mere end nu. Man mærker her det gamle Princip, at man begynder med et mindre Beløb, efterhaanden gaar højere op og ender med et større. Det er mærkeligt, at den højtærede Minister ikke havde Tallene saa godt i Orden, at han kunde nævne dem straks, men absolut skulde nævne dem paa denne Maade — nu citerer jeg: „noget over 2 Mill. Kr. mere end nu, ca. 2,250,000 eller op imod 2,300,000 Kr.“, og saa følger han endda til: „ganske nøjagtigt kan man ikke udregne det“. Jeg tror derfor, man ikke tager fejl, naar man siger, at Beløbet bliver 2,500,000 Kr., halvtredie Mill. med et rundt Tal. Naar Forsvarskommissionens Flertal har beregnet Udgiften til at være 1,700,000 Kr. større end nu, og den højtærede Minister faar 2½ Mill. ud af det, bliver Forskellen 800,000 Kr. — 800,000 Kr. mere i aarlig Udgift nu end efter det Forslag, som Forsvarskommissionens Flertal havde stillet.

Ja, nu er det ikke umuligt, at den højtærede Forsvarsminister vil sige: Ja, men Forsvarskommissionens Flertals Beregninger var splittergale, og naar de